

[Berlau]

Det er dog en besynderlig bestemmelse at have i en lovgivning. Man giver en tilladelse, fordi man mener, at transporten er god nok, og senere hen opstår der et eller andet, som gør, at tilladelsen bliver trukket tilbage, men den bliver ikke trukket tilbage, hvis lasten er kommet om bord i skibet.

Hvad skal man gøre i den situation, hvor lasten er kommet om bord i skibet, men man beslutter sig for, at nu er der krigsfare i det land, hvor det skal hen? Så skal man altså sende skibet af sted alligevel – med de deraf følgende konsekvenser. Fjenden af det land, hvor det er på vej hen, vil naturligvis gå efter skibet, og der vil jo have været offentlig omtale af en situation, hvor en tilladelse er blevet trukket tilbage. Det vil sige, at man gør skibet til et flydende bombemål.

Sådan er der hele vejen igennem nogle bestemmelser i forslaget, som ikke tilfredsstiller den sikkerhed, man kan forlange i forhold til sømændene, og slet ikke det, man kan stille krav om i forhold til den anseelse, som Danmark gerne igen skulle opnå internationalt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 37:

Forslag til lov om kystbeskyttelse.

Af trafikministeren (Nør Christensen).
(Fremsat 28/10 87).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

J. K. Hansen (S):

Tilsyneladende er forslag til lov om kystbeskyttelse ret uskyldigt, og det skulle ikke kunne give anledning til de helt store politiske armbevægelser, selv om vi har haft megen debat her i det høje Ting om kystsikring og kystbeskyttelse, som man nu kalder det.

I trafikministerens fremsættelsestale stiller han sig selv to grundlæggende spørgsmål. Det første er, om de hensyn, som skal tilgodeses, er de samme som dengang, da den nugældende digelov fra 1874, som dette lovforslag skal erstatte, blev til, og da kystsikringsloven af 1922 blev vedtaget i Rigsdagen. Det andet spørgsmål er, om samfundets nu eksisterende administrationsapparat har mulighed for at løse den pågældende opgave på en anden og bedre og simple måde end hidtil.

Ministeren svarer jo selv bekræftende på disse to spørgsmål, og jeg kan da godt tilslutte mig, at disse forudsætninger er til stede. De hensyn, der i dag skal tilgodeses, er noget anderledes end i 1922, da den nugældende kystsikringslov blev vedtaget, ikke mindst med hensyn til den lange kyststrækning på den jyske vestkyst. Det har Folketinget for længst taget fat i. Flere af ministerens forgængere har taget fat i dette område og indgået aftaler om en byrdefordeling vedrørende de kystsikringsforanstaltninger, der skal foretages, mellem de involverede amter og kommuner og staten.

Vi er da også enige i, at det administrationsapparat og den tekniske ekspertise, vi i dag har i vore amter, er velegnede til sammen med Kystinspektoratets ekspertise at varetage kystbeskyttelsesopgaven.

Men så kommer vi ligesom til noget andet, og det er, at i lovforslagets § 5 står der, at det er amtsrådet, der bestemmer, hvorledes udgifterne til kystbeskyttelsesforanstaltningerne skal afholdes. Ikke med ét ord nævner man staten.

Jeg vil da godt stille trafikministeren det spørgsmål: Hvor er staten egentlig blevet af her? Er det en ny ordning, man nu lægger op til, hvor man skubber alle de økonomiske byrder over på amterne og kommunerne og det ikke, som det har været hidtil på nogle strækninger af den jyske vestkyst og også på enkelte andre strækninger, er staten, der går ind med en procentdel, på den jyske vestkyst med halvdelen af udgifterne? Er det en ny ordning, man er ved at lægge op til?

[J. K. Hansen]

Jeg synes ikke, jeg kan læse det ud af hverken lovforslagets tekst eller bemærkningerne hertil, andet end at man måske ad bagdøren vil fjerne statens bidrag på de 50 pct. til udgifterne på visse kyststrækninger, bl.a. på den jyske vestkyst. Det vil jeg meget gerne have ministerens svar på.

Jeg ser i fremsættelsestalen, at forslaget har mødt en positiv indstilling i Miljøministeriet, herunder i Skov- og Naturstyrelsen. Jeg har ikke kunnet finde nogetsteds, hvad amter og kommuner har sagt til forslaget. Jeg skulle kende systemet i Ministeriet for Offentlige Arbejder – som nu hedder Trafikministeriet – meget dårligt, hvis ikke man havde foretaget en sådan høring. Og så havde det egentlig været naturligt, at man havde nævnt i bemærkningerne til forslaget, hvad amter og kommuner eller hvad Amtsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening havde sagt til dette forslag. Det kan jeg imidlertid ikke finde.

Når jeg alligevel tror på, at der har fundet en høring sted, kunne jeg spørge: Hvorfor har man så ikke taget disse ting med i lovforslagets bemærkninger, i ministerens fremsættelse? Det kan sådan give én lidt bange anelser om, at man ikke er helt enig med amterne og kommunerne, og at det så har gjort, at man har ændret på nogle ting.

Jeg vil da godt høre ministerens kommentarer til det, jeg her har nævnt. Selvfølgelig kan vi i udvalget bede om at få de høringssvar, og det vil vi nok også gøre.

Så alt afhængigt af, hvilke svar vi får fra ministeren, vil vi tage stilling til dette lovforslag i udvalget.

Ikast (KF):

Det Konservative Folkeparti takker ministeren for dette lovforslag, som vi anser for en fornyelse og en modernisering og i meget høj grad en forenkling af de to tidligere love, som omfattede dette område.

Vi anser amterne og kommunerne og Kystinspektoratet for en betydelig mere effektiv forretning, der kan arbejde sammen på det lokale plan om at løse de problemer, de to tidligere love omhandlede, og som dette forslag også omhandler.

Vi takker også for, at det er fremsat som procedurelov, således vi undgår en debat om de økonomiske foreteelser omkring Vesterhavet

og de særlige aftaler, vi har om statens midler dertil. Vi mener ikke, at det er omfattet af dette lovforslag, og betragter det som en ren procedurelov i den forbindelse.

Vi kan love ministeren en hurtig behandling i udvalget fra vor side, og den vil også blive positiv.

Stillinger (SF):

Ved første gennemlæsning virker lovforslaget helt tiltalende. Her står vi tilsyneladende over for et lovforslag, der har store miljømæssige tanker. Her tales om »behov for kystpleje«. Der tales om »hensynet til naturens og landskabets pleje«. Der tales om »hensynet til strandlandskabets udseende og rekreative anvendelse«. Og sådan er det flere gange.

Det lyder næsten, som om nu også trafikministeren er ved at overtage dele af miljøministerens ansvarsområde. Noget kunne da også tyde på det, når man læser § 25 i lovforslaget og bemærkningerne til § 16: »Den i lovforslagets § 25 foreslåede ændring af § 46, stk. 9, i naturfredningsloven vil afgive hjemmel for miljøministeren til at undtage kystsikringsforanstaltninger fra Fredningsnævnets kompetence . . .«. Den ændring vil jeg godt bede ministeren om at give en god forklaring på.

Hovedformålet med lovforslaget er at afskaffe landvæsenskommissionerne og fredningsnævnene i kystbeskyttelsesansliggende og at erstatte dem med henholdsvis amtsrådene og Kystinspektoratet.

Som ovenfor nævnt forventer jeg selvfølgelig en forklaring på, at fredningsnævnene ikke længere skal deltage i selve beslutningsprocessen. Jeg er ikke tilfreds med den indviklede forklaring, som findes i bemærkningerne.

At amtsrådene skal erstatte landvæsenskommissionerne, er for så vidt acceptabelt. Men forudsætningen må da være, at denne overflytning bliver omkostningsfri for amterne. Jeg tror ikke på ministerens beroligende bemærkninger om, at det ikke kommer til at koste amterne penge. Jeg ved, at ministeren har fået høringssvar fra amter, som fortæller, at det giver merudgifter. Et enkelt amt, ved jeg, har skrevet, at det anser en merudgift på 400.000 kr. om året for at være rimelig. Så det kommer til at koste amterne penge, og det kan ikke være rimeligt i disse sparesituationer.

[Stillinger]

Interessant er det i dette lovforslag at bemærke, at denne regering, som daglig i godt og vel fem år har krævet mere privatisering, nu pludselig vender 180 grader, afskaffer privatiseringen og forsøger at inddrage det offentlige i selve sagsbehandlingen, men så sandelig også i de økonomiske beregninger, i finansieringen. Så kunne man jo stille sig det spørgsmål: Kan det tænkes, at der her er tale om, at ministeren forsøger at pleje private sommerhusejeres interesser? Det tror jeg ikke på, men tanken kunne strejfe én.

Ud over disse bemærkninger savner jeg i hvert fald to ting i lovforslaget. Den ene er, at jeg tror, det er meget vigtigt, at der i selve loven nævnes en mulighed for, at amtet kan vedtage at nedbryde et dige – det nævnes i nogle af bemærkningerne – således at halvdårlige landbrugsarealer kan overgå til et naturligt vådområde igen til gavn for fuglelivet. Det ville også være helt i marginaljordssnakkens ånd.

Samtidig mener jeg, det er vigtigt, at man i lovforslaget får præciseret, at staten i visse tilfælde kan træde til og støtte – som hr. J. K. Hansen nævnte det – en kystbeskyttelse økonomisk.

Det kunne jo være, at det var en ny ting, der var ved at ske – som hr. J. K. Hansen nævnte – at amterne nu kan pålægge staten at betale penge. Der står, at det er amterne, der påligner udgifterne. Det kunne da være interessant at høre, om det nu også er sådan, at amterne kan pålægge staten at bekoste en kystbeskyttelsesaffære.

Jeg har fem sekunder tilbage og vil sige, at der er positive ting i forslaget, men dog en del uklare punkter, som vi må se på under udvalgsarbejdet.

Svend Heiselberg (V):

Sådan som jeg læser lovforslaget, er det en modernisering, en effektivisering, og det kan vi jo hilse med tilfredshed. Jeg er også af den opfattelse, at det er et lovforslag, som både amter og kommuner har hilst med tilfredshed; derfor er det ekstra glædeligt, at det bliver fremsat.

Jeg synes eksempelvis, at det ville være godt, om vi kunne komme så langt, at vi kunne hjælpe til med at lave kystsikring f.eks. ved Nordsjællands kyst. Det er noget, vi fra Venstres side tidligere har påpeget, ja for flere år siden. Det var noget, man burde være med til. Jeg forstår lovforslaget sådan, at det vil der være muligheder for, og det hilser jeg med tilfredshed.

Jeg læser også lovforslaget sådan, at det vil skabe mere ugunstige økonomiske forhold for kystsikringsforanstaltningerne på Vestkysten. Det vil jeg også gerne have bekræftet.

Men Venstre skal støtte lovforslaget.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Det Radikale Venstre er tilhænger af et stærkt kystforsvar, især i den forstand, som lovforslaget her omtaler. Jeg har i øvrigt noteret mig, at det her alene, som det tidligere er blevet sagt, drejer sig om et procedureforslag. Det fremgår af ministerens fremsættelsestale.

Jeg er ikke blevet foruroliget i henseende til, om der nu er tale om en ændret fordeling med hensyn til, hvem der skal betale, idet jeg har noteret mig, at der på finanslovforslaget er opført 42 mio. kr. under Kystinspektoratet, hvor det i år er 40 mio. kr. og i 1986 var 37 mio. kr. I øvrigt viser budgetoverslagene for de kommende 3 år, at det er det samme beløb, man regner med i de kommende år. Men jeg synes, at hr. J. K. Hansens spørgsmål om sagen er relevant, idet vi jo ved, at omkostningerne amtsvis er højst forskellige.

Vi er enige i de dele af lovforslaget, som omhandler proceduren, og det er som sagt stort set det hele. Det er rigtigt at gå over til, at amtet – og jeg går ud fra, at vi herved også skal forstå Hovedstadsrådet, for Hovedstadsrådet har jo også kystsikringsopgaver – altså amtet/Hovedstadsrådet, er dér, hvor sagerne begynder og så derfra må vandre videre i systemet.

Vi har tidligere fra Det Radikale Venstres side foreslået, at vi fik en modernisering af denne lovgivning, og vi havde også gerne set, at vi fik trukket klarere op, hvad der er statens, hvad der er det offentliges, og hvad der er privates opgaver i denne sammenhæng. Vi erkender, at det kan være svært at afgøre én gang for alle, fordi opgaverne nu engang er varierede, men vi mener, at med det administrative grundlag, som nu skabes, vil det være muligt om ikke nu så senere at få et så klart billede af, hvorledes omkostningerne skal fordeles mellem disse tre instanser, at vi i en senere fase kunne få nogle skarpere angivelser af, hvem det er, der har forpligtelsen de pågældende steder.

Vi kan give tilslutning til lovforslaget.

Dohrmann (FP):

Fremskridtspartiet har ved gentagne lejligh-

[Dohrmann]

heder fremhævet, at vi er uenige med det store flertal, der findes herinde i folketingsalen, og som mener, at amter og kommuner og enkelte lodsejere skal bidrage med så store midler, som de gør, til kystsikringsopgaver. Vi mener, at det burde være en 100 pct.s statsopgave at finansiere de steder i landet, hvor det er nødvendigt med en kystsikring.

Vi har også gentagne gange fremhævet, at enkeltpersoner, som gerne selv vil gøre en indsats og også selv vil betale, skulle have langt, langt bedre muligheder for at foretage en egentlig kystsikring i stedet for som nu, hvor de faktisk bliver forfulgt med både bøder og alt muligt andet, fordi de selv sikrer deres jord.

Det foreliggende lovforslag mener vi faktisk trækker i lige præcis modsat retning. Vi mener som sagt, at der bliver udført for få kystsikringsopgaver. Og læser man bemærkningerne og ministerens fremsættelsestale, er det jo temmelig tydeligt, at der kommer nogle begrænsninger ind, hvis det foreliggende forslag vedtages. Der står bl.a. et sted i bemærkningerne, at Naturfredningsrådet har advaret imod en helt bastant og ukritisk kystsikringsindsats. Hvad ligger der egentlig i den sætning? Hvilke steder i landet er der udført kystsikringsopgaver, hvor f.eks. Naturfredningsrådet mener det har været forkert at gøre det?

Det tyder i hvert fald på, at hvis lovforslaget skulle blive vedtaget, så ryger vi ind i nogle problemer forskellige steder i landet, hvor man lokalt mener, det er nødvendigt med en kystsikring, for så vil Naturfredningsrådet komme og sige: Nej, det må I ikke, og så vil det henvise til denne lov. Det er klart, at noget sådant er totalt uacceptabelt.

Jeg kan nævne en sætning mere, som ministeren fremhæver i sin fremsættelsestale. Her skriver ministeren: »Må jeg også fremhæve den meget positive indstilling, som lovforslaget har mødt i Miljøministeriet, herunder i Skov- og Naturstyrelsen.«

Når man har stiftet nærmere bekendtskab med de holdninger, som er rådende i Miljøministeriet og først og fremmest i Skov- og Naturstyrelsen, ved man jo, at der også derfra vil komme et konstant pres, altså modpres, mod de lodsejere og lokale myndigheder, som mener, at det er nødvendigt at kystsikre.

Ikke alene af disse grunde, men også af mange, mange andre vil Fremskridtspartiet stemme imod det foreliggende lovforslag.

Vi er selvfølgelig også betænkelige ved, at der i forslaget står, at amtet kan pålægge yderligere en lang række personer at bidrage økonomisk til de fremtidige kystsikringsopgaver. Jeg ser i ånden, at man i de amter, hvor man nu skal til at træffe beslutninger, vil kigge på, hvad det egentlig vil koste, og når man så finder ud af, at det er nogle forholdsvis dyre projekter, vil man udvide kredsen. Så vil man måske komme og sige, at selv lodsejere, som bor langt, langt fra de truede områder, vil få pålagt nogle udgifter, som de ikke kender i dag.

Derfor er det helt klart, at Fremskridtspartiet vil stemme imod det foreliggende lovforslag, og det vil vi først og fremmest gøre, fordi det er et kystsikringsfjendtligt forslag, ministeren her har lagt på bordet.

Trafikministeren (Nør Christensen):

Det er en god dag i dag. Trafikpolitikere har mødtes i forskellige sammenhænge og har haft mange gode drøftelser. Ikke alene var drøftelsen i udvalget god og nyttig og meget tilfredsstillende. Den drøftelse, vi har her, og den modtagelse, som lovforslaget har fået, er naturligvis en glæde for mig.

Det er naturligvis en rar situation at være i, når man kan fremsætte et lovforslag, som de berørte interessegrupper har kunnet tilslutte sig, og det er stillingen for dette lovforslags vedkommende. Fra flere sider har jeg endda fået kraftig opfordring til at fremme lovforslaget. Alene det er svar nok til hr. Dohrmann.

Navnlig forholdene på Nordsjællands kyst har medvirket til at fremskynde lovforslaget. Såvel de stedlige myndigheder som private kystsikringslag er her enige om, at en ny lov efter forslaget's mønster vil være et nyttigt – jeg gentager, det vil være et nyttigt – redskab til fremme af foranstaltninger på den nordsjællandske kyst. Det er forståeligt, at der netop her kan være behov for initiativer baseret på en sådan samlet afvejning af forskelligartede interesser, som lovforslaget lægger op til. Vi har her en meget koncentreret udnyttelse af kystgrundene, høje ejendomspriser og en intensiv udnyttelse af stranden fra hovedstadsområdets befolknings side.

Frederiksborg Amtskommune og kystkommunerne har for flere år siden organiseret, hvad de kalder for Fællesudvalget for Kystpleje og Kystsikring på Nordkysten. Et rapport-

[Trafikministeren]

materiale foreligger, og nu vil de implicerede gerne have et tidssvarende behandlings- og beslutningssystem for at videreføre disse igangsatte initiativer, og jeg forstår dem til fulde.

Amtsrådsforeningen har modtaget tanken om en reorganisering af dette område særdeles positivt, og ministeriet har haft et meget udbytterigt samarbejde med Amtsrådsforeningen om lovforslaget, og der kan være grund til, at jeg benytter lejligheden til at takke Amtsrådsforeningen samt Fællesudvalget og De Private Kystsikringslags Samvirke på Nordkysten for en særdele positiv, god, sund og rigtig konstruktiv medvirken. Et udvalg ville vel have været den sædvanlige måde at få et sådant lovområde revideret på. Det har vi undgået. Det uformelle arbejde har virket lige så godt.

Jeg synes, at det er rart, at et sådant lovforslag møder så positiv en behandling, og jeg takker for det. Og så skal jeg give nogle ganske få kommentarer til det, der er blevet spurgt om.

Hr. J. K. Hansen spørger, hvilken indflydelse dette lovforslag har på det økonomiske område for så vidt angår medvirken til kystbeskyttelse på den jyske vestkyst. Det spørgsmål kan besvares meget kort: Lovforslaget har ingen betydning for omfanget af statens økonomiske medvirken til kystbeskyttelse på den jyske vestkyst. Det er og bliver et bevillingsspørgsmål, der afgøres og kan afgøres helt uafhængigt af bestemmelserne i dette lovforslag, og jeg er glad for at kunne erindre Folketinget om, at det ikke er længe siden, at der blev truffet dispositioner til forbedring med øgede midler og dermed forbedring af kystsikringen langs den jyske vestkyst. Jeg alene skal ikke tage æren for dette initiativ. Det var et initiativ, som var under forberedelse, men som jeg vældig hurtigt kunne få udmøntet.

Der er altså heller ikke tale om, hr. J. K. Hansen, at nogle forsøger at gå ad bagdøren – som om det skulle være forkert at benytte bagdøren. Men i dette tilfælde benytter vi altså fordøren, endskønt jeg ofte har lyst til at gøre brug af bagdøren; det kan jo være nyttigt i nogle situationer.

Så skal jeg svare hr. Stillinger på, hvorfor fredningsnævnene er afskaffet. Det er egentlig vældig enkelt, for det er jo for at finde miljøministeren og på grund af den dobbeltadministration, der findes. Det er simpelt hen for at få afskaffet denne, og jeg kan ikke se, at det kan gø-

es mere enkelt og fornuftigt end sådan, som vi har gjort det.

Jeg takker for de positive meldinger. Jeg springer lidt let hen over den helt negative melding. Hr. Dohrmann ser jo jævnlige ånder og spøgelse overalt, men det er der ingen grund til; her er forholdsvis lyst om dagen. Jeg synes, hr. Dohrmann som sædvanlig overdriver. Det var den negative melding.

Så var der den lidt tvivlende, det var hr. Stillinger, som jeg har givet en forklaring vedrørende dobbeltadministrationen, den dobbelte sagsbehandling.

Jeg er egentlig ked af, at hr. Stillinger har læst hele lovforslaget igennem, for jeg forstod på hr. Stillinger, at han ved første øjekast havde været ualmindelig positiv. Det kunne måske have været nyttigt, hvis hr. Stillinger ikke havde læst det hele igennem, så han kunne have bevaret den totalt positive holdning, han havde til tingene. Jeg tror, at hr. Stillinger har brug for at få uddybet nogle ting, ligesom andre har brug for at få uddybet nogle af de spørgsmål, der er stillet, og jeg er naturligvis til rådighed.

Jeg vil blot gøre opmærksom på, at fordi man flytter en udgift fra én offentlig myndighed til en anden offentlig myndighed, er tingene altså ikke gratis. Jeg havde nær sagt: Findes der noget, der er gratis? Jeg tror det ikke. Vi taler om et gratisprincip i mange tilfælde, men at sige, at ting er gratis, det er ikke alene forkert, det er direkte forkert.

Jeg takker for tilslutningen til lovforslaget og glæder mig over, at det tilsyneladende kan få en meget hurtig og velvillig udvalgsbehandling til glæde og til gavn for de danske kyster.

(Kort bemærkning).

Stillinger (SF):

Jeg takker for ministerens foreløbige svar. Men jeg vil godt bede ministeren om at svare på 3 korte spørgsmål.

Det ene er: Kan vi få en forsikring fra ministeren om, at der fortsat er engagement fra statens side i visse tilfælde, ikke kun på Vestkysten, men også i andre tilfælde, hvor der er enormt dyre kystbeskyttelsesforanstaltninger? For der blev kun talt om Vestkysten fra ministerens side. Der er andre situationer, hvor man kunne have temmelig omfattende og temmelig dyre kystforanstaltninger, så det vil jeg godt høre. Der er forhåbentlig andre muligheder for,

[Stillinger]

at staten kan engagere sig, end på Vestkysten. Det var det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål, som jeg godt vil have klaring på, er dette: Er ministeren positivt indstillet over for tanken om, at man i visse situationer her i forbindelse med vores marginaljordssnak kunne nedlægge diger, altså i urentabel landbrugsjord, og lave et vådområde og dermed gavne fuglelivet?

Og det tredje: Kan ministeren forsikre os om, at denne lovgivning, hvis den bliver vedtaget, ikke medfører ekstra udgifter for amterne? Tør ministeren lægge hovedet på blokken og sige, at det ikke koster amterne noget? Man pålægger amterne, at de ikke må lade deres udgifter stige, men hvis nu det her, som amterne siger, kommer til at koste flere penge, så må man jo prioritere og så spare andre steder.

Jeg vil gerne have disse tre ting bekræftet.

J. K. Hansen (S):

Jeg vil gerne takke ministeren for svaret vedrørende Amtsrådsforeningens holdning til dette spørgsmål. Det er måske lidt mærkeligt, at man omtaler, at Miljøministeriet og Skov- og Naturstyrelsen har modtaget forslaget positivt; så kunne man egentlig også have taget Amtsrådsforeningen med – jeg hørte ikke, om ministeren sagde, at det havde været til høring i Kommunernes Landsforening. Vel, det kan vi få at vide af høringssvarene, men jeg synes, det havde været rigtigt, om man havde taget det med i bemærkningerne.

Og så vil jeg også gerne have skåret ud i pap af hensyn til de medlemmer af Tinget, der er valgt bl.a. på den jyske vestkyst, at der ikke røres ved den aftale, som tidligere ministre før den nuværende trafikminister har indgået med amter og kommuner langs med den jyske vestkyst Skagen rundt. For det er da rigtigt, som hr. Bilgrav-Nielsen siger, at der er sat et beløb af på finansloven for 1988, og på BO-årene er der også sat et beløb af, men der er jo ikke noget af det, der er vedtaget endnu. Men vi kan vel håbe på, at de bliver stående, og at den byrdefordeling stadig væk er der.

Den anden vej rundt har vi jo i princippet været enige om herinde, et flertal i dette Ting, at det altså var nødvendigt at tage sig af problemerne omkring den jyske vestkyst Skagen rundt og ikke andre områder. Det er så de andre områder, som ministeren var inde på,

Nordsjællands kyst, Vejle Fjord, og der er måske også nogle andre områder på Østkysten, vi hidtil har afstået fra at gå ind i rent økonomisk.

Dohrmann (FP):

Jeg vil godt sige til ministeren, at det ikke er for at være negative, at vi går imod forslag af denne karakter. Hver eneste gang ministeren måtte komme med et forslag, som vi anser for at være positivt og gå i den rigtige retning, skal vi nok støtte det. Det er desværre alt for sjældent, at det sker, må jeg måske tilføje.

Men jeg synes, det er helt forkert, når ministeren nu ligesom forsøger at bilde Folketinget ind, at vedtager man det foreliggende lovforslag, så vil det også være ensbetydende med, at vi faktisk får en langt bedre kystsikring end den, vi kender for øjeblikket.

Jeg er bange for – og jeg må igen henvise til ministerens fremsættelsestale – at når det bl.a. nævnes, at Naturfredningsrådet har advaret imod en helt bastant og ukritisk kystsikringsindsats, så ligger der bag disse bemærkninger en holdning, som først og fremmest er kommet til verden på baggrund af den miljøfanatisme, vi har oplevet igennem de senere år. Jeg tvivler på, at det fremskudte dige i Sønderjylland, forstærkningerne af Ribediget osv. var kommet til verden, hvis dette lovforslag var vedtaget, inden disse projekter blev udført. Ja, det kan godt være, at ministeren sidder og drømmer om spørgsmål, men det er desværre en kendsgerning.

Vi har set, at der er blevet etableret en saltvandsø osv. Vi ved også, at der er stærke kræfter, som mener, at enten skal det hele udlægges som marginaljorder eller også skal det være vådområder, som hr. Stillinger lige var inde på det. Der findes virkelig stærke kræfter i dette samfund, som gør, hvad de kan for, at naturen skal have frit spil og menneskene langt, langt mere, end tilfældet er i dag, skal indrette sig efter naturens forhold, og det er altså en holdning, vi er meget uenige i.

Lodsejere skal selvfølgelig have mulighed for at sikre deres ejendom, deres liv osv., men det kan ikke være rimeligt, at man nu også fra trafikministerens side skal forsøge at smugle et forslag igennem Folketinget, som har et helt andet sigte end det, der gives udtryk for.

Ministeren for offentlige arbejder (Nør Christensen):

[Ministeren for offentlige arbejder]

Der har været røster fremme om, at Folketinget i forbindelse med behandlingen af dette lovforslag også skal begynde at tage stilling til, hvor mange og hvilke forskellige foranstaltninger det offentlige bør bidrage til, eller hvor store beløb det offentlige skal yde til formålet. Mere eller mindre direkte er disse ting blevet fremført. Jeg synes, det er lidt uheldigt, at man i denne debat begynder at kæde disse ting sammen med Folketingets behandling af det foreliggende lovforslag, at man kæder forslaget sammen med en bevillingsdiskussion.

Det er sådan, som jeg redegjorde for tidligere, at den del af Vestkysten klarer vi via de almindelige bevillinger. Der er, hr. J. K. Hansen, indgået en aftale, og jeg vil gerne understrege, at holdningen til det er, at det er en aftale, der er indgået som minimum, og den vil blive overholdt til punkt og prikke, helst endda godt og vel. Men riget fattes penge, og der er grænser for, hvor langt man kan gå.

Jeg vil kun sige, at dette lovforslag mener jeg ikke fortjener denne diskussion. Den kan vi tage ved en anden lejlighed. Lovforslaget er imødeset med stor forventning mange steder rundt omkring. Jeg har helt utvetydige tilkendegivelser fra interessegrupper om, at man meget gerne ser det gennemført så hurtigt som overhovedet muligt. Derfor advarer jeg imod, at vi gør det til en generel diskussion, men følger, hvad hr. Bilgrav-Nielsen og hr. Ikast og også andre har sagt for så vidt angår procedurerspørgsmålet. Jeg synes, det er helt afgørende, at vi får lovforslaget meget hurtigt igennem i udvalget, når vi ved, at der er det pres på, det ønske om at få det igennem.

Jeg har allerede været inde på nogle af de bevarelser, som jeg skal give, også til hr. Stillinger. Det er jo sådan med kystsikringen, kan jeg sige til hr. Stillinger, at staten er engageret med de aftaler, som jeg refererede før over for hr. J. K. Hansen, for så vidt angår den jyske vestkyst. Her er der indgået en klar aftale, som vil blive respekteret. Derudover har vi ikke noget engagement.

Skulle der et eller andet sted i landet være et amt, som derudover kunne komme i tanker om at begynde at debattere, at der af forskellige grunde kunne være behov for at nedlægge et dige og det ikke kan volde voldsomme problemer i øvrigt, så skal jeg være den sidste til at vende ryggen til det. Jeg tror imidlertid, hr. Stillinger,

at denne situation i høj grad er en tænkt situation, så jeg vil ikke, som hr. Stillinger sagde det, lægge hovedet på blokken. Det er vist for risikofyldt, når det er hr. Stillinger.

Hermed sluttede forhandlingene.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget om Offentlige Arbejder. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 14:

Forslag til folketingsbeslutning om adgang til frit at benytte kollektive transportmidler for personer, der modtager folke- og førtidspension.

Af Jørgen Tved (FK) m.fl.

(Fremsat 27/10 87).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Trafikministeren (Nør Christensen):

Dette forslag til folketingsbeslutning ser jo tiltalende ud, når man ønsker at tilgodese folke- og førtidspensionister, og det gør regeringen selvfølgelig. Det fremgår bl.a. af de lovforslag, som er blevet fremsat og bebudet af statsministeren i åbningstalen.

Det er således regeringens principielle standpunkt, at man skal forbedre pensionisternes levevilkår. Det skal først og fremmest ske ved at forbedre samtlige pensionisters levevilkår, typisk over pensionen. Derimod bevarer man pensionisternes frihed til selv at bestemme, hvad de vil bruge pensionen til, og det lægger regeringen naturligvis vægt på.

Angående det helt konkrete forslag vil jeg tildele mig at sætte spørgsmålstegn både ved muligheden for og hensigtsmæssigheden i at gen-